

FARNÍ MĚSÍČNÍK

10. 2. 2008
1. neděle postní
Číslo: 3
Ročník : 13

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

Co je náplní a účelem postní doby? Co a proč v postní době dělat? Samotný název tohoto čtyřicetidenního období není zcela jednoznačný. Půst jako takový totiž není jeho jedinou náplní. Postní období je příhodným časem k obnovení chápání křesťanského života jako velkého putování do domu Otcova. Toto období začíná udělováním "popelce" s výzvou: "Obráťte se a věřte evangeliu" (Mk 1,15). Těmito slovy započal Ježíš své poslání na zemi, aby smířil tebe s Otcem a aby uvedl každého člověka na cestu života. Nejasné přesvědčení, že Bůh je s námi nespokojen, že je tvrdý, mrzutý, mstivý a lhostejný, prostě takový, jací bychom byli na jeho místě my, v nás zabíjí naději, víru, lásku a život vůbec... Celé Zjevení nám však říká, že Bůh není jako my. Je Otec, původce lásky. Právě o tomto mluví Ježíš v podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu (srov. Lk 15,11). Od Boží lásky nás dělí nedůvěra k Bohu, snaha dosáhnout štěstí a naplnění života pouze vlastními silami. Toto vše vede člověka ke hříchu, jenž je bariérou v přijímání Boží lásky a někdy přímo jejím odmítnutím. Proto se potřebujeme obrátit k Bohu, nechat se Bohem milovat a v síle této lásky se pak vydávat po jeho cestách. **Připomeňme si** staletími osvědčené prostředky na cestě obrácení:

Modlitba. Modlitbou se sblížíme s Bohem. Je příležitostí přezkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Modlitba je ale též projevem naší lásky k bližním, modlíme-li se za druhé, za známé i neznámé, za lidi, kterým tato služba může prospět.

Půst. Postem zdaleka není myšleno jen odepření si jídla. Půst je zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Skrze něj dáváme ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe...

Almužna, činění dobra. Almužnou, činěním dobra - tím, čeho se postem vzdáme, můžeme obohatit toho, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost, hmotné prostředky všem těm, kteří to potřebují. Počínaje vlastními dětmi, životními partnery, rodiči, až po lidi osamělé, nešťastné, trpící, unavené... Zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní přikázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem.

Smíření. Smíření je postoj, který nás orientuje na Boha. Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu.

Ježíšova výzva k obrácení míří především k obrácení srdce, k vnitřnímu pokání. Bez něho zůstávají všechny skutky neplodné a lživé. S přáním plodného prožití postní doby:

O. Karel MIC

**„Dobré skutky jsou články,
které vytvářejí řetěz lásky.“**

Matka Tereza

Kalendář		11. února - 11. března 2008				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
	11. Panna Maria Lurdská	12. sv. Benedikt Aniánský	13. sv. Kateřina Ricciová	14. sv. Valentin	15.. sv. Jiřina	16. sv. Juliána
17. 2. neděle postní	18. sv. Simeon	19. bl. Godšalk	20. sv. Nikefor	21. sv. Petr Damiani	22. Stolec sv. Petra	23. sv. Polykarp
24. 3. neděle postní	25. sv. Valburga	26. sv. Alexandr	27. sv. Gabriel od Bolestné P. Marie	28. sv. Roman	29. sv. Kasián	1. sv. Suitbert
2. 4. neděle postní	3. sv. Kunhuta	4. sv. Kazimír	5. sv. Teofil (Bohumil)	6. bl. Friedrich (Bedřich)	7. sv. Perpetua a Felicita	8. sv. Jan z Boha
9. 5. neděle postní	10. sv. Jan Ogilvie	11. sv. Euloglus z Kordoby				

Duchovní slovo

K zamyšlení pro postní dobu

* Ve Varšavě, v jednom židovském ghettu, je pozoruhodný vzkaz z té hrozné doby. Nenápadný drobný nápis na zdi jedné cely:

„Ztratil jsem svůj domov, své rodiče a přátele, svůj majetek i svobodu. Včera šly do plynu moje děti, dnes moje žena. Teď jsem na radě já. Mám

plné právo rouhat se Ti, Bože. Ale já Tě miluji! Josef Rackower.“

Tohle nenapsal křesťanský světec. Tohle napsal Žid, člověk tóry, ne evangelia. Náramně poučné pro křesťany! Žádné „ufňukané sebeobětování“, ale naopak: radostné sebedarování. Ejhle, jak výstižná definice oběti! Ve chvíli vrcholné pasivity - vrcholná aktivita! Díky Vám, pane Rackowere!

Jan Rybář

Časopis Jezuité 4/2006

* Pane, ještě ti neumím být vděčná za to, co je v mém životě bolestné a nesrozumitelné, protože mám ještě málo důvěry.

Ale občas tuším, že přijde den, kdy ti poděkuji za vše, co jsi mi na mou cestu seslal.

Sabine Naegeliová

Naše farnost dnes

Z farních matrik - leden 2008

Pokřtěni byli: **Lucia Kostková**
Vít Novák

Pohřbeni byli: **Žofie Pevná (1925)**
Jan Zvoníček (1923)
Josef Struhař (1934)
Vojtěch Miklas (1931)
Ladislav Běhunčík (1927)
Miroslav Novák (1952)

Největší výdaje farnosti za rok 2007:

Opravy :

střecha	1.741.000,- Kč
oprava fasády, nová okna	
a krb ve skautském sálu	160.000,- Kč
na tuto opravu přispělo Město částkou 35.000,- Kč	
nový projektor a plátno do kostela	21.000,- Kč
elektrina (kostel, fara, chudobinec, zvonice, kaple Sv. Štěpán a Sidonie)	236.000,- Kč
tisk farního měsíčníku	49.000,- Kč

Zůstatek k 31. 12. 2007

pokladna.....	17.110,- Kč
běžný účet	290.778,- Kč
účet střecha.....	26.405,- Kč
celkem	334.295,- Kč

Na závěr uplynulého roku **vysslovuji Pán Bůh zaplat'** všem dárcům, kteří štědrě přispívali svými dary na potřeby farnosti, stejně jako těm, kteří se podíleli na brigádách hlavně při pracích spojených s úklidem, různých dalších opravách a pastoračních akcích.

Upřímný dík patří všem obětavým ženám, které pravidelně uklízejí a zdobí kostel. Také těm kdo po celý rok přispívají na květinovou výzdobu. Děkujeme i těm, kteří udržovali a opravovali jeho zařízení. Náš dík patří i paní varhanici, dětské a mládežnické scholce, jejich vedoucím, všem zpěvákům a muzikantům. Těm, kdo se starají o čistotu liturgických rouch, zametají kolem kostela a fary, starají se o úpravu a údržbu okolí kostela a o kněžské hroby. Dále děkujeme katechetům, akolytům, ministrantům a jejich vedoucím.

Chci srdečně poděkovat redakci farního měsíčníku a všem, kteří jsou zapojeni do kancelářských prací na faře.

Vám všem patří křesťanské Pán Bůh zaplat'.

Hospodin ať vám žehná a ať je vaší stráží.

**Ať nad vámi rozjasní svou tvář
a smiluje se nad vámi.**

**Ať k vám svou tvář obrátí a naplní vás svým
pokojem.
Amen.**

Závěrečná zpráva o farnosti za rok 2007 - 2. část

Rozbor hospodaření:

PŘÍJMY:

sbírky v kostele	1.187.350,- Kč
z toho sbírky na střechu téměř 450.000,- Kč	
dary na kostel.....	212.000,- Kč
příspěvky města	385.000,- Kč
příspěvek kraje	502.400,- Kč
ostatní příjmy	409.250,- Kč
(půjčka, úroky z vedení účtů, přeplatky elektrina)	
c e l k e m příjmy	2.696.000,- Kč

VÝDAJE:

bohoslužebné	13.500,- Kč
režijní výdaje	515.000,- Kč
opravy	1.850.000,- Kč
odeslané sbírky a příspěvky	290.000,- Kč
(seminář, charita, misie, svatopetr. Haléř, svata země, společné aktivity diecéze, havarijní fond, církv. školství, TV Noe)	
vrácení půjčky	250.000,- Kč
ostatní výdaje	21.500,- Kč
c e l k e m výdaje	2.940.000,- Kč

Vznik a podoba Bible - od svitku k internetu

Název Bible se do češtiny dostal z latinského Bibli a znamená v překladu „knihy“. Bible je skutečně kniha zvláštní - je to vlastně malá knihovna. Skládá se ze dvou oddílů: Starý zákon obsahuje 46 knih, Nový zákon 27. Dohromady tyto knihy tvoří kánon Písma. Rozdělení je jednoduché. Knihy, které vznikly před příchodem Ježíše Krista, máme ve Starém zákoně, a ty, které mají vznik po Ježíšově narození, jsou v Novém zákoně. Z toho je zřejmé, že Bible nebyla napsána najednou, vznikala po dobu asi 1500 let a psala ji řada lidí. Autora má však jen jednoho a je jím sám Bůh. To On se nám dává poznat ve svém Slově jako Stvořitel, Soudce i milosrdný Otec, jako ten, kdo má se svým stvořením plány, které také uskuteční.

Starý zákon byl původně napsán v hebrejštině, Nový zákon pak v řečtině. Bible se ovšem začala postupně překládat do dalších jazyků. Dnes je buď celá Bible, nebo alespoň některá její část, přeložena do více než dvou tisíc jazyků či nářečí. Na světě žije v současné době šest miliard obyvatel hovořících více než 6000 jazyky.

Až do vynálezu knihtisku se Bible opisovala ručně. Byly to opisy velmi přesné. První tištěná bible pochází z r. 1456. Byla to vůbec první kniha, která byla vytištěna na Gutenbergově tiskařském stroji. I v našich zemích se Bible tiskly poměrně brzy. Z roku 1488 pochází Bible pražská, z let 1579 - 1594 známá a dodnes používaná Bible kralická.

V současnosti je nejrozšířenější ekumenický překlad Bible - na jeho překladu z původních jazyků se podíleli zástupci většiny křesťanských církví u nás.

S Biblí se můžeme seznámit i na internetu. Předpokladem k poznání Bible v psané podobě je, že řeč, kterou člověk mluví, kterou zná, existuje v psané podobě a také znalost čtení (gramotnost). Našemu národu tuto základní službu - vytvoření písma a také překlad do slovanského jazyka - poskytli sv. Cyril a Metoděj.

Postní doba v naší farnosti

Křížová cesta

- v kostele - každý pátek 16.30 (Jen 15.2. až po mši svaté)
každou neděli 14.00
- v přírodě - Velký pátek 21.3 14.00

Duchovní obnova pro děti

- v kostele 15.2. pátek odpoledne
16.2. sobota dopoledne
17.2. neděle při mši svaté v 9.00

Duchovní obnova pro mládež

- ve skautském sále 1.3. sobota 9.00 - 19.00

Duchovní obnova pro dospělé

- v kostele po mši sv. nebo v jejím průběhu
22.2. 17.00
23.2. 7.30 a 17.00
24.2. 7.30, 9.00 a 10.30

Duchovní obnova pro mládež klobouckého děkanátu

Brumov - skautský sál, bývalá orlovna.
Sobota 1.3.2008 v 9.00 hod.,
ukončení v 18.00 mší svatou
Exercitátor: P. Leoš Ryška, salesián, ředitel TV Noe
Jídlo zajištěno, příspěvek 100 Kč
Přihlášky do 26.2.2008 osobně nebo
na tel.: 739 256 083 u Jany Cahlové, Poteč

Poznávejme naše památky

Milí farníci,
jistě se již každý z vás na nějaké té toulce přírodou nebo i jen tak na procházce, setkal s určitou zvláštností, která tam sama nevyrostla, ale kterou postavili lidé. A jistě k tomu měli i důvod. Ale nejen v polích a lesích, ale i u silnic, ve vesnicích a městech se nacházejí ony různé zajímavé stavbičky, které zde postavili naši předkové. Jde o rozmanité obrázky svatých, kříže, kapličky, sochy i pomníky, které tam, na těch místech jak stojí, jakoby vždy patřily. Jsou jakýmsi tajemným mementem, nabádající nás, abychom se na chvíli zastavili a rozjímali nad událostí, která se tu stala, nad tím proč zde stojí. Ano, jedná se o různé památníčky postavené prostými lidmi - našimi předky, kteří je stavěli proto, aby jimi uctili, připomněli, děkovali nebo vyprošovali to, co potřebovali, nebo co se tam stalo.

Doba vzniku těchto památek, zejména těch, které jsou v polích a lesích, ale i kolem cest, je již jakousi historickou minulostí. Komunisté těmto památkám nepřáli, v dnešní době jsou zase ničeny vandaly. Proto si myslím, že je už nejvyšší čas k tomu, aby tyto památníky byly nějak podchyceny, zmapovány tak, aby byl zobrazen jejich tvar, aby bylo popsáno místo, kde stojí a také, aby byla zjištěna doba vzniku a popsán důvod, nebo příběh spojený s touto památkou.

Až budu mít dostatečné množství potřebných podkladů, chtěl bych provést reliéfní řezbu, kde by byly jako na nějaké katastrální mapě všechny tyto památky - stavbičky - spodobněny i s chodníčky, kudy se k nim dostat. Jedná se o celý prostor náležející brumovské farnosti.

Dokončení na str. 4

Dokončení ze str. 3

Aby tato práce měla trvalejší hodnotu, bude dobré pak provést - vypracovat almanach - sborník, kde by byla každá památka popsána podrobněji i se svým příběhem a fotografií s jejím okolím.

Mají-li být údaje věrohodné, bude zapotřebí pomoci i vás občanů. Chci proto uveřejňovat ve farním měsíčníku postupně vše, co bude známo o každé z památek a chtěl bych od vás, abyste podle svých znalostí, doplňovali tyto údaje.

S poděkováním uvádím, že podstatnou část fotodokumentace a stručných popisů památek mně již poskytl náš kronikář, pan František Sába. Do pomoci na zajišťování potřebné dokumentace se ochotně zapojil již i pan Antonín Strnad s celým skautským oddílem.

Nyní uvádím seznam památek, které máme zatím zmapované a prosím vás o případné doplnění a tipy na další památky. Své poznatky mi můžete předat osobně nebo také Antonínu Strnadovi na tel. 732 132 633 i sms zprávou nebo e-mailem na tondastrnad@volny.cz, případně písemně na faru nebo i ústně M. Figarové.

Sidonie - kříž Kopenice, kříž náves, sv. Jan dolní konec a obrázek rozcestí Vlára

Svatý Štěpán - kaplička, obrázek na stromě nad obchodem, stará zvonice a kříž, kříž nad dřevákem a obrázek před mostem

Bylnice - Baligova studánka, obrázek nad Maděrovcem, obrázek u Bartošků, kříž nad statkem, kříž v Zářezu, sv. Jan pod nádražím, kříž u viaduktu, zvonice, sv. Jan na dědině, kříž na Kapitance, kaple U Cihelny, kříž na Stráži, křížová cesta, kříž nad Důbravků

Brumov - kříž na Březové, kaple Cyril a Metoděj, obrázek u odbočky na Hrbáč, kříž u školy, židovský hřbitov, kostel sv. Václava, sv. Florián, Nejsvětější trojice, sv. Gothard na náměstí, kaple sv. Anny, kříž na hřbitově, sv. Jan pod Kopcem, kaple P. Marie Rozkvět, kříž u Návojně, kříž nad hřbitovem.

Jaroslav Liška

**CHARITA
VALAŠSKÉ KLOBOUKY**
Akce denního stacionáře

13.2.	Beseda s panem Matyášem - krása minerálů	- 9.00
15.2.	Šití s paní Blažkovou	- 8.00
3.3.	Setkání mezi nebem a zemí	- 9.30

Tříkrálová sbírka 2008

Ještě před samotným výčtem finanční stránky chceme poděkovat všem dětem, které byly ochotny se i přes nepříznivé počasí vydat do ulic našeho města a navštívit s přáním pokoje a dobra do nového roku všechny občany města. Stejně poděkování patří i mládeži a dospělým, kteří se vydali doprovodit skupinky malých

koledníků a pomohli tak při realizaci celé sbírky. Věříme, že i v dalších letech neztratíme obětavé pomocníky pro toto společné dílo.

Velký dík patří o. Karlovi, za spolupráci při zahájení sbírky, kdy udělil požehnání všem koledníkům a předal jim tak „pravomoc“ nést toto požehnání dál do všech našich domovů.

Je na místě také omluva všem, kam koledníci nedorazili. Někdy není v lidských silách vykonat všechno, co si usmyslíme a stejně tak to i naši malí koledníci neměli letos jednoduché. Kdo by měl přesto zájem přispět tak je to možné prostřednictvím bankovního účtu č. **3001122/0800** vedený u České spořitelny Praha 1 nebo pomocí mobilního telefonu zprávou ve tvaru **DMS KOLEDA** (tj. DMS mezera KOLEDA), kterou odešlete na číslo **87777**. Cena jedné DMS je 30,- Kč u všech telefonních operátorů. Charita z každé DMS zprávy obdrží částku 27,- Kč. Bližší informace ke sbírce je možné najít na adrese www.trikralovasbirka.cz

Poděkování patří také všem, kdo děti ve svých domovech přijali a obdarovali je často nejen finančním darem do sbírky, ale také drobným pamlskem.

Výsledek koledování:

V Brumově-Bylnici, Svatém Štěpáně a Sidonii koledovalo celkem 27 skupin koledníků a bylo sesbíráno **79.423,- Kč**

V obcích Návojná, Nedašov a Nedašova Lhota kde koledovalo 10 skupin koledníků a bylo sesbíráno **53.318,- Kč**

Celá částka **132.741,- Kč** byla odeslána na společný bankovní účet Tříkrálové sbírky

Všem, kdo přispěli, patří poděkování a v některém z dalších čísel zpravodaje budeme informovat o způsobech využití vybraných finančních prostředků.

Humanitární sbírka

Občanské sdružení Diakonie Broumov nás opět oslovilo s prosbou o pomoc při uspořádání humanitární sbírky. Sběrka proběhne **12. - 13.3. 2008** v době **15.30 - 17.30** opět v budově bývalé měšťanky.

Co budeme sbírat:

- letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské), ze zimního oblečení především kabáty a bundy
- lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony, látky
- domácí potřeby - nádobí bílé i černé - vše jen funkční,
- **peří, péřové příkrývky a polštáře**
- deky a příkrývky (obyčejné, vatované, larisy)
- hračky a školní potřeby
- nepoškozenou obuv (dámské, pánské, dětské)
- kabelky, tašky, batohy a peněženky

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

lyžařské boty; oděvy z umělých vláken (silon, nylon, dederon); ledničky, televize a počítače (nebezpečný odpad); nábytek, jízdní kola, lyže a dětské kočárky (transportem se znehodnotí).

Pomáháme malomocným

Na začátku prosince jsme informovali o akci *Pletení obvazů*. Hotové obvazy je možné průběžně odevzdávat v denním stacionáři, nebo bude možnost tyto obvazy přinést v týdnu 10.- 16.3. 2008 do kostela. Věříme, že akce má stejný ohlas jako v loňském roce a těšíme se na Vaši spolupráci.

Kolik je v Římě oken?

Starý Antonio vychází jednoho dne z kostela. Tu vidí, jak nějaký slušný pán pochybovačně kroutí hlavou. "Nějaký turista", uvažuje Antonio, "asi pohan". A tak zdraví zvlášť přátelsky: "Pozdrav Pán Bůh!" Vtom přijde pán k němu a uchopí ho za límec: "Jak jen můžete věřit, že ten váš Kristus se o vás o všechny stará?"

Dobrého Antonia svrběla ruka, ale ovládl se. "Ježíš má rád každého jako svého bratra. Každého, kdo přijímá jeho svaté tělo."

"Vidíš, teď tě mám! Jak může ten váš Kristus přijít ke všem současně? Musíš jen trochu přemýšlet a uvidíš,

že to nejde!"

Antonio ve svém dlouhém životě nepřečetl ani jednu knížku a tolik kázání prospal. A také neměl nějak zvlášť velké osvětlení. Ale tohle nemohl prominout. Antonio chvíli přemýšlí, dívá se na slunce a náhle má odpověď: "Kolik je v Římě oken?" "To je hloupá otázka! Myslíš, že jsem je počítal?"

Stařec povídá: "Nu a kolik je v Římě slunců?" "Co má být? Přirozeně, že jedno," "Dobrá", usměje se Antonio, "jestliže jedno jediné slunce může současně svítit do tolika místností, pak může právě tak dobře přijít můj Spasitel do tolika křesťanských srdcí." J.H.

Svědectví

ŽIVOT Z BOŽÍHO SLOVA

Kde začíná správná příprava?

V roce 2004 jsem strávil sedm měsíců v Kosovu jako příslušník 5.česko-slovenského praporu. Sloužil jsem tam jako velitel družstva na 1. mechanizované rotě. Naším hlavním úkolem bylo zajišťovat bezpečí na území poblíž hranice se Srbskem. Denním chlebem pro nás byly nejen patroly, ale i kontroly vozidel, prohledávací operace, zabavování zbraní a ochrana lesů před nelegálními těžebními dřeva. Nasbíral jsem mnoho cenných zkušeností a také duchovní lekci, kterou mi Pán v Kosovu připravil.

Jednoho večera jsem se dozvěděl, že se já a moje družstvo budeme účastnit operace, jejímž cílem má být zatčení dvou údajně nebezpečných vrahů. Předpokládalo se, že v domě, kde měli přebývat, je také několik ozbrojených osob, a tak po nás velitel vyžadoval důkladnou přípravu. Přestože jsme se v několika předchozích dnech při výcviku zaměřovali na nácvik násilného vstupu do budovy, znovu jsme si prošli jednotlivé kroky a upřesnili si úkoly každého člena družstva. Také v individuální přípravě jsem nechtěl nic podcenit. Chystal jsem si

taktickou vestu, pak přišla na řadu „nepřůstřelka“, přilba, zbraň, ob vaz, lepicí páska a spousta dalších drobností. Už ve mně pořádně hořelo vzrušení z akce, když v tom mi padl zrak na Bibli, kterou jsem měl položenou u postele. Uvědomil jsem si, že jsem ještě ani kousek prostoru nenechal Bohu. Zcela jsem spoléhal na své schopnosti, profesionální výcvik i vybavení, ale začít jsem měl jinde. Vždyť stačí malá chyba nebo nečekaná okolnost a může dojít k nejhoršímu. A v sázce není málo: doma jsem měl v té době devítiměsíční holčičku Noemi a představa, že by přišla o tátu, moje manželka o muže a moji rodiče o syna mě zneklidnila. Vzal jsem si do rukou Bibli a chtěl najít něco, v čem bych našel oporu a co by možná také zklidnilo mého bojového a příliš aktivního ducha. Otevřel jsem knihu a ačkoli to není moje běžná praxe četby Písma, začal jsem číst to, na co mi prvně padl zrak. Byl to Žalm 91, v němž stojí: „Kdo přebývá v ochraně Nejvyššího, kdo dlí ve stínu Všemocného, řekni Hospodinu: Mé útočiště jsi a má tvrz, můj Bůh, v něhož doufám!(...) Ochrání tě svými perutěmi, uchýlíš se pod jeho křídla,

štit a pavéza je věrnost jeho (...). Když padne po tvém boku tisíc a po tvé pravici deset tisíc, k tobě se přece nepřiblíží (...) Svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě střežili na všech tvých

cestách. Na svých rukou tě ponesu, aby sis o kámen nohu neporanil.“

Několikrát jsem si tyto verše přečetl. Celou mou bytost prostoupil pokoj a v klidu jsem se alespoň na pár hodin oddal spánku. Následujícího dne, když jsme se v obrněném transportéru blížili k místu operace, jsem si opakoval: „Mé útočiště jsi a má tvrz, Hospodine, můj Bůh, v něhož doufám!“

Akce proběhla hladce a bez velkých obtíží se nám podařilo zatknout jednoho z podezřelých. To ale nebyl hlavní plod mých modliteb. Zkušenost z Kosova mi dala nově zakusit skutečnost, že Bůh je útočiště a pevná tvrz, že v něm můžu zakoušet bezpečí a nacházet pokoj. Pro příště už vím, kde začít svoji přípravu - ať půjdu kamkoliv a budu dělat cokoliv. Vždy chci myslet na svého Boha, který může vést mé kroky tak, abych si „ani nohu neporanil“.

Z knihy Bůh v mém životě

Ze života a myšlenek svatých

JAN Z BOHA

Narodil se roce 1495 v Portugalsku v Montemor-o-Novo a zemřel v roce 1550 ve španělské Granadě.

Jan, původním jménem Jan Ciudad, pocházel z prostých zbožných rodičů. Někdy v osmi letech byl podle vyprávění unesen, nebo sám uprchl. Ve Španělsku se ho ujal vrchní pastýř v Oropese, u něhož se naučil číst a psát. Když se měl oženit s dcerou svého pěstouna, uprchl a většinu života trávil jako každý světský člověk, dokonce s rozháraným životem.

Od roku 1522 se pak stal kastilským žoldněrem a bojoval na španělské straně proti Francouzům i Turkům, zejména v Uhrách. V armádě se úplně zřekl náboženství. Když byl jeho oddíl rozpuštěn, vrátil se na Pyrenejský poloostrov, do Anadalusie a pracoval tu jako pastýř. Tehdy se dověděl, že jeho otec vstoupil do františkánského řádu, a tak pod jeho vlivem se teprve ve čtyřiceti letech sám ve věcech víry obrátil, probíral s lítostí vlastní život a rozhodl se pomáhat chudým. Jen stěží se podařilo odvrátit ho od snahy podstoupit mučednickou smrt v severní Africe, kde pomáhal křesťanským otrokům a pokoušel se obracet na víru Maury.

Přešel tedy na evropskou pevninu a začal prodávat na Gibraltaru svaté

obrázky a knihy. Měl údajně tak slušné výdělků, že si mohl otevřít i vlastní obchod v Granadě. Avšak brzy po příchodu do města uslyšel kázání Jana s Avily a počal se chovat jako šílenec. V místní nemocnici poznal drastické léčebné metody a umínil si, že se bude po zbytek života věnovat nemocným. Přispěl k tomu i putující kazatel Jan z Avily, který jej uklidnil a hloubku Janova pokání nasměroval k pomoci potřebným.

Tak se i stalo. Roku 1539 si s pomocí granadského arcibiskupa vybudoval v Granadě dům, který naplnil nemocnými a chudáky. Jeho počínání překvapilo nejen obyvatele města, ale také církve. Sám biskup mu dal ušít hábit, podle něhož ho občané již na dálku poznávali. Déle než deset let se tak staral o fyzický stav a duchovní pohodu svých

pacientů, přičemž sám se oddal odříkání. Aby získal prostředky, žebrol, prodával dříví sbírané v lesích a říkávalo se o něm, že je „chudý chudých“. Stal se tak patronem nemocných. I když vzbuzoval občas i nepřátelské reakce okolí, jeho řeholní sliby biskup přijal. Biskup z Tuy, který si ho vážil, ho nazval Janem z Boha. Životní finále bylo dramatické. Když došlo k záplavám, vrhl se do vln, aby zachránil topícího se muže. Sám přitom onemocněl a zemřel před oltářem v kapliče své nemocnice.

Po jeho smrti Janovi následovníci sestavili řádové regule, složili sliby a stali se řádem špitálních (milosrdnými bratry) a Jana prohlásili za zakladatele. Stalo se tak roku 1570 a řád se rozšířil po celém Západě. Členy řádu jsou většinou laici a ti kromě tří obvyklých slibů skládají ještě slib čtvrtý, jimž se zavazují k péči o nemocné.

Ke svatořečení přistoupila církev v roce 1690 a Pius XI. pak roku 1930 povýšil světce ještě na „nebeského patrona všech nemocnic a špitálů“, tedy i nemocných a nemocničního personálu. Jeho svátek byl stanoven na 8. března.

Milosrdní bratři působili i na našem území, stavěli nemocnice u svých klášterů. Nám nejbližší je dosud prosperující - po roku 1989 - obnovená nemocnice ve Vizovicích.

Z liturgie

10. 2. 2008 1. neděle postní

„Ježíš se čtyřicet dní postil a je pokoušen“

1. čtení Gn 2, 7-9; 3, 1-7

2. čtení Řím 5, 12-19

Evangelium Mt 4, 1-11

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: 'Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.'“ Potom ho ďábel vzal s sebou do svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: 'Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponесou na rukou, abys nenarazil

nohou o kámen.'“ Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.'“ Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je psáno: 'Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.'“ Potom ho ďábel nechal - i přistoupili andělé a sloužili mu.

Ozvěna slova:

„Pokání, čiňte pokání, obraťte se.“ Ježíšova výzva k pokání a k obrácení, jako již u proroků, není zaměřena především na vnější skutky, zíněné roucho a popel, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání. Bez něho zůstávají kající skutky neplodné

a lživé. Vnitřní obrácení naopak nutí k tomu, aby se tento postoj projevili navenek kajícími skutky. Tedy postit se jen proto, abych si jen v duchu odbyl postní den, jen proto, že je půst, to by bylo málo. Byl by to lživý postoj, jen vnější gesto bez vnitřního obsahu. Výzva k pokání a k obrácení, kterou slyšíme z postní doby nás vede k obrácení srdce a k vnitřnímu obrácení. A jestliže se obrátíme ve svém srdci, potom se změní i naše skutky, vztah k sobě samému, vztah k Bohu a vztah k bližnímu. To jsou tři roviny, na kterých se odvíjí náš život. Nám se ale láska k Bohu, láska k bližnímu a láska k sobě samému občas nedaří. Je nemocná, špatná, plná chyb. A proto musí přicházet výzvy k obrácení, abychom porovnali tyto své vztahy a uzdravili tuto nemocnou lásku. To má za úkol postní doba,

kteřá nás k tomu intenzivně vybízí. Že se náš vztah k Bohu zlepšší, to se projeví skrze modlitbu. Že se náš vztah k bližnímu změní, to se projeví dobrými skutky. Že se můj vztah k sobě samému změní, to se projeví tím, že se budu více ovládat a více přemáhat, že si odřeknu věci zbytečné nebo věci škodlivé. Kéž bychom tedy dokázali vnímat tuto postní dobu jako dobu velké Boží milosti. **Bůh nám nabízí čtyřicet dní k tomu, abychom znovu oživilí a prohloubili své vztahy k němu, k sobě a k bližním.**

2.3.2008 4. neděle postní

„Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.“

1. čtení 1 Sam 16, 1b. 6 - 7. 10 - 13a

2. čtení Ef 5, 8 - 14

Evangelium Jan 9, 1 - 41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ - to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vidali žebrať, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebrať?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: 'Jdi k Siloe a umyj se!' Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachováva sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali

rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je - a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slycháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil - a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jste snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí,

neměli byste hřích. Vy však říkáte: 'Vidíme.' Proto váš hřích trvá."

Ozvěna slova:

Otevření slepčových očí ukazuje růst víry. Ježíš mu neotevřel pouze vnější oči, ale především oči jeho srdce. Řekl mu: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo neviděli, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Když tato slova uslyšeli farizeové, řekli mu: „Jste snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdyby jste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: 'Vidíme'. Proto váš hřích trvá.“ Jak jsou nám blízká tato slova. Sice nejsme slepí, máme zdravé oči a vidíme, ale náš duchovní zrak, naše srdce je zaslepené hříchem. A kolikrát si říkáme, že už se nemáme z čeho zpovídat. Normální křesťan, který dělá normálně své denní povinnosti, skutečně neví, co by měl na sebe žalovat. V čem jsou tedy naše hlavní chyby? Jsme často zavaleni prací, starostmi, nabízí se nám tisíce možností, ale my si můžeme zvolit jen jednu. Mnoho lidí po nás něco chce, ale nemůžeme vyhovět každému. Odmitáme je. Život se skládá z neustálého výběru mezi mnoha možnostmi. Děláme jedno a zanedbáváme či pomíjíme mnoho jiného. Co však, když to, co jsme zanedbali, je právě dobro a to, co jsme si zvolili je zbytečnost? Na první pohled neděláme nic zlého, nedopouštíme se žádného přestupku proti zákonům lidským a Božím. A přece nejsme bez hříchu. Jsme za mnoho věcí zodpovědní. Za práci, za rodinu, za svět, ale hlavně za mravní vývoj svůj i svých bližních. Povinností křesťana je dávat dobrý příklad všem. Nestačí jen řečnit o tom, jak se má žít, abychom já i ti druzí došli spásy, o to se musíme přičinit. Hřích nás zbavuje chuti dělat něco pro svoji spásu, ne tak ještě pro spásu druhých lidí. Ježíš nás chce uzdravit, proto nám postní doba připomíná příběh o uzdravení slepého.

Slovo Boží v liturgii:

11. 2. 2008 Panna Maria Lurdská

1. čtení Iz 66, 10 - 14c

Evangelium Jan 2, 1 - 11

17. 2. 2008 2. neděle postní

1. čtení Gn 12, 1 - 4a

2. čtení 2 Tim 1, 8b - 10

Evangelium Mt 17, 1 - 9

24. 2. 2008 3. neděle postní

1. čtení Ex 17, 3 - 7

2. čtení Řím 5, 1 - 2. 5 - 8

Evangelium Jan 4, 5 - 42

Úmysly Apoštolátu modlitby - únor

1. Aby mentálně postižení nebyli vytlačováni na okraj lidské společnosti, ale s pomocí druhých byli respektováni a žili v důstojných podmínkách.
2. Aby Instituty zasvěceného života v misijních zemích věrně evangelním radám, hlásaly Krista ve všech krajinách světa.
3. Aby bohatší farnosti našich diecézí byly solidární s malými farnostmi v pohraničí a dokázaly je podporovat.

Úmysly mší svatých na měsíc únor - březen

11. Po	7.30	za + Emilií a Aloise Dohnalovy, za duše v očistci a za živou rodinu
	17.00	za nemocné
12. Út	17.00	za + Josefa Lysáka při příležitosti 1. výročí úmrtí a za + manželku Ludmilu
13. St	16.30	za +Aloise Strnku, syna Aloise, rodiče Slabíkovy, 2 dcery a Boží požehnání pro živou rodinu
14. Čt	17.00	za + Josefa Vaška, syna Josefa, dvoje rodiče, za sourozence a Boží ochranu a dar zdraví pro celou živou rodinu
15. Pá	17.00	za + Karla Lysáka, rodiče z obou stran, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
16. So	18.00	za + Ludmilu Miklasovou, + rodiče Miklasovy a za + rodinu Gajdošíkovu
17. Ne	7.30	za + Karla Svobodu, + rodiče Lysákovy a dceru a Boží ochranu pro živou rodinu
	9.00	za + Karla Kostku, + rodiče a syna, + rodiče Struhařovy, + děti a pomoc a ochranu pro živou rodinu
	10.30	za farníky
18. Po	7.30	za + Marii a Jaroslava Ditrichovy, duše v očistci a dary Ducha sv. pro živou rodinu
19. Út	17.00	za + Stanislava Dorňáka, dvoje+ rodiče, duše v očistci a za pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
20. St	17.00	za + Františku Machalovou a manžela
21. Čt	17.00	za + rodiče Skřekovy a Častulíkovy a ochranu Boží pro živou rodinu
22. Pá	17.00	za + syna Petra Krahuľce, rodinu Vilímkovu, za duše v očistci a živou rodinu
23. So	7.30	za + Josefa Macháče, syna Josefa, rodinu Macháčovu, Měšťánkovu, Ondrouškovu, Vítkovu a za duše v očistci
24. Ne	7.30	za + Václava Fojtíka a živou rodinu
	9.00	za + Oldřicha Konečného, + rodiče z obou stran a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	10.30	za farníky
25. Po	7.30	za + Miroslava Polereckého, jeho rodiče, za+ rodiče Kostkovy a jejich 2 syny
26. Út	17.00	za + Vladislava Sucháčka, jeho + syna, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
27. St	17.00	na poděkování za dožití 80 let života, pomoc a ochranu Boží pro celou rodinu
28. Čt	17.00	za + rodiče Josefa a Anežku Krajčovy, jejich + rodiče a sourozence a za živou rodinu
29. Pá	17.00	za + Antonína Matějčicka, Annu Ungrovou, živou rodinu a duše v očistci
1.3. So	7.30	za + Josefa Bartozela a živou rodinu
2. Ne	7.30	za + a živou rodinu Pevných
	9.00	za + Marii a Aloise Kolínkovy, + Jaroslava Lysáka a + rodiče Savarovy
	10.30	za farníky
3. Po	7.30	za + rodinu Mencovu, Trpkovu, + pí. učitelku Andělu Svatoňovu a duše v očistci
4. Út	17.00	za + Josefa Kráčmara, jeho manželku, jejich rodiče a duše v očistci
5. St	17.00	za + rodiče Cepkovy, za + Františka Vilímka a + rodiče Vilímkovy a Boží požehnání
6. Čt	17.00	za + Stanislava Machů, dvoje + rodiče a živou rodinu
7. Pá	7.30	za živé a + členy živého růžence
	17.00	za nemocné
8. So	7.30	za + Josefa Strnku, + syna, + rodinu, za duše v očistci a za živou rodinu
9. Ne	7.30	za živé a + Františky z naší farnosti
	9.00	za + Anastázii a Václava Masařovy, za dar zdraví pro celou rodinu
	10.30	za farníky

**Bože,
ukaz nám své
milosrdenství!**

*Otče svatý,
prosíme tě za ty,
kdo tě poznávají
jen světlem svého rozumu,
- dej, ať poznají také
světlo evangelia
tvého Syna.
Pohlédni na všechny,
kdo Krista dosud neznají,
a hledají řešení palčivých
lidských problémů,
- ukaz jim, že Kristus
je cesta, pravda a život.
Pomoz lidem,
kteří upřímně žijí
podle svého přesvědčení,
- přiveď je
k podivuhodnému světlu
tvého Krista.
Očišťuj neustále
srdce věřících,
- dej ať tě stále
jasněji poznávají.
Slituj se nad těmi,
kdo zemřeli,
- a přijmi je do slávy
svých vyvolených.*

*Breviář: prosby
s nešpor po Zjevení Páně*

